

Paulus Y. Pham:

Towards an Ecumenical Paradigm for Christian Mission. David Bosch's Missionary Vision.

Roma: Gregorian & Biblical Press 2010.

Dersom man vil vite noe mer om katolsk og protestantisk misjonstenkning og om en vei videre i lys av David Boschs missiologiske tenkning er dette en bok å bli klok av. I tillegg er det interessant å få dette brede bilde spent ut av en katolsk pater fra Vietnam som gjør tjeneste innen Den katolske kirken i Norge.

Presentasjonen faller i tre deler. Første del tegner et bredt bilde av «Tidens tegn» for økumenisk misjon. Her får vi en innføring i katolsk misjonstenkning, især slik den kommer til uttrykk i dokumentene fra det andre Vatikankonsilet (Vaticanum II). Dernest får vi en liknende oversikt over protestantisk misjonstenkning fra reformasjonen til Kirkenes Verdensråd i dag. I tredje kapittel i denne første delen bringes det katol-

ske og det protestantiske synet på misjon og missiologi i samtale med hverandre (*ecumenical exchange* er overskriften) ved at forfatteren prøver å vise hvordan de to grupperinger eller skoler tar for seg samme temaer og behandler dem fra ulikt ståsted. Andre del er en historisk og innholdsmessig gjennomgang av David Boschs tjeneste som misjonær og missiolog, især av de grunnleggende emner i hans tenkning og av hans lesning av Bibelen fra et missiologisk perspektiv. I tredje del søker forfatteren å dra sammen disse trådene i form av en felles ekklesiologi, en felles teologi og et felles syn på interreligiøs dialog. Endelig har boken en epilog hvor det gis et utblikk over kirke og misjon i Norge med et ønske om at et økumenisk misjonsparadigme kunne gi nytt håp om et mer kristent Norge.

Boka er en doktoravhandling innlevert til et av de store universiteter i Roma. Det er aldri lett å gjøre en doktoravhandling tilgjengelig for en bredere leserkrets. Ambisjonene hos forfatteren om å vise et bredt kjennskap til et stort fagområde blir lett til en skrøpelig bue over et stort sveig. Faren kan være at den store mengde stoff man har samlet sammen tar form av flere bøker i samme avhandling. Slik er det blitt i Phams bok. Her er for det første en spennende og velskrevet «bok» om sørafrikaneren David Bosch. Videre er det en rimelig god sammenstilling av katolsk og protestantisk misjonstenkning (*ecumenical exchange*) og endelig et tredje

bind om et nytt felles misjonsparadigme. Sammenhengen mellom de tre bind er ikke overbevisende. Det siste kapittel om det kristne Norge blir noe overfladisk og henger dårlig sammen med forfatterens hovedanliggende. Hans behandling av norsk misjon og Den norske kirke hviler i for stor grad på Andreas Aarflots *Norsk kirkehistorie* fra 1967 og mangler en solid og noe bredere oppdatering. Videre fyller behandlingen av Olav Myklebust som misjonær og missiolog for mye i et ellers kort kapittel. Da jeg leste kapitlet fikk jeg lyst til å ta kontakt for å gi videre til forfatteren en del manglende informasjon om kirke og misjon i Norge i dag. Kanskje jeg burde gjøre det for på en slik måte å imøtekomme Phams eget genuine ønske om å få til en økumenisk samtale.

Før disse kritiske bemerkninger lukker av for videre interesse skal jeg skynde meg å si at jeg også har hatt glede av å gjenlese og gjenoppfriske en rekke temaer. Boken har en meget bra oversikt over Det andre Vatikankonsilietts behandling av kirke, misjon og dialog. Protestantiske missiologer og teologer kan ha god gagn av et slikt fugleperspektiv. Og forfatteren har helt rett i at det er mye mer vi har felles på tvers av katolsk/protestantisk tenkning enn vi vanligvis er klar over.

Det andre, og for meg mest givende, var å lese David Bosch med katolske briller. Bosch er den store og skjellsettende missiologen innen protestantisk missiologi i slutten av det 20. århundre. Hans hovedverk

var *Transforming Mission – Paradigm shifts in theology of mission* fra 1991. Den ble aldri revidert fordi Bosch døde så altfor tidlig i en bilulykke I 1992. Bosch og hans *opus magnum* er fortsatt i min verden et hovedverk i missiologi; jeg bruker den fremdeles som tekstbok i min undervisning. Det eneste reelle alternativet er en stor katolsk missiologi, *Constants in Context*, skrevet av katolikkene Stephen Bevans og Roger Schroeder (2004). Om noen skulle ønske en kort og klar innføring i Boschs verden og i det store økumeniske misjonsparadigmet som vi fortsatt lever midt i, kan jeg anbefale Phams presise kortversjon.

Men å bruke David Bosch som bindeledd og bro mellom katolsk og protestantisk misjonstenkning lykkes kun delvis. Forfatterens oversikt i avhandlingens første del – av strømninger innen katolsk og protestantisk misjonstenkning – dras i bare begrenset omfang inn i siste del. I stedet får vi en gjennomgang av David Boschs synspunkter på en felles ekklesiologi, en felles teologi og en felles interreligiøs dialog. I denne gjennomgangen gjør Pham flittig bruk av Boschs kilder. Man kunne ha ønsket at han i stedet hadde plassert Bosch inn i den brede oversikt fra første del slik at hans rolle som brobygger var blitt tydelig. Jeg skal også nevne at Pham især i denne delen av disputasen er litt for avhengig av tyske kilder og av det velrenommerede protestantiske tidsskriftet *International Bulletin of Missionary Research* (IBMR).

I 2010 ble det i Oslo avholdt en stor felles misjonskonferanse *Misjon til forandring* for å feire hundreåret for misjonskonferansen i Edinburgh i 1910. I 1910 var ikke den katolske kirken invitert. Det var den derimot i 2010, både til den norske feiringen og til den brede internasjonale feirin-

gen. Phams bok mer enn rettferdiggjør dette skifte. I en global og relevant samtale om misjon lokalt og globalt i vår tid må vi tenke sammen og samtale på tvers om hvordan vi vitner om Kristus til vår verden i dag.

Knud Jørgensen